

ДНЗ "Запорізький БЦ ПЛПО"

Квітень 2012

ВІСНИК

щікає

и
н
у

с
к
и

«Генетичний спадок»

9

Квітень

Квітень широко прочинив двері весні. Прогримів перший грім, з'явилися смарагдові паростки різnotрав'я, заквітчалась буйним цвітом абрикоса. Біло-рожеві пелюстки на голих вітах дерев мріють про стійке тепло і гостини комах-запилювачів. Природа остаточно прокинулась від зимового сну і вся в турботах про майбутній урожай.

В старовину існувало кілька назв цього місяця. Це і снігогін, бо сніги сходять, і дзюрчальник, бо струмки біжать. Та прижилася назва цвітень, бо земля рясно вкривається цвітом: бузково квітнуть проліски, блакитним кольором радує око медунка, жовтогарячим — первоцвіт або "ключики весни".

Російська назва місяця — "апрель", походить від латинського слова, яке означає "зігрітий сонцем". У стародавніх греків цей місяць був присвячений богині краси Афродіті. Стародавні римляни присвячували його богині свого Олімпу — Венері. До речі, один з стародавніх календарів — "епоха від заснування Риму", якраз бере свій початок від 21 квітня 759 року до Різдва Христового.

Мудреці давнини нарекли цей місяць іменем "ОЛЕНЯ", бо з найпрадавніших часів у мешканців Північної півкулі він був невід'ємним символом добробуту і самого укладу життя. З одного боку олень слугував основним мисливським трофеєм, а з іншого — вважався одним з міфічних предків самої людини.

Ця віра була настільки сильною, що наші предки вознесли символ "ОЛЕНЯ" на зоряне небо, й присвятили йому найбільше сузір'я. Спочатку воно називалося "Великий Небесний Олень", а потім, під впливом культур Еллади і Риму, перетворилося на знайоме нам сузір'я "Тельця". Але символіка залишилася і сьогодні. Спостерігаючи зірки, можна роздивитися "Небесного Оленя", який спирається передніми ногами на сузір'я "Стожар", а тіло його напружене для стрибка на "Чумацький Шлях". За "Оленем" женуться "Мисливці" (сучасне сузір'я "Близнюків").

Саме такими були уявлення наших працурів про життя земне й небесне. Фрагменти їхнього прадавнього календаря з цими символами збереглися в галереях культової споруди "Кам'яна Могила", що розташована на Херсонщині біля містечка Старосілля. Її вік — вісім(!) тисяч років. Нагадаємо, що славнозвісним єгипетським пірамідам лише п'ятирічні тисячі років.

Люди, що народилися у місяці ОЛЕНЯ, відзначаються наполегливістю, працьовитістю, бажанням і вмінням досягати успіху в найскладніших життєвих ситуаціях

Квітень 2012

«Генетичний спадок»

Я народився у звичайній, на перший погляд, родині, але якщо глибше дослідити її історію, то одразу вражає здатність моїх предків на високоморальні, героїчні вчинки. Мої дідусь, бабуся, батько розповідали мені про прадідів, які загинули під час Великої Вітчизняної війни. Я не міг, коли був малій, зрозуміти, чому до нас приходять поважні, цікаві, але зовсім чужі люди і все розпитують, розпитують. Найбільше мені сподобався сивенький дядечко, що назавався Петром Ребром. Це він написав драматичну поему «Заграва над Хортицею», де одним з головних героїв був мій прадід – Володимир Литяга.

У серпні 1941 року німці захопили острів Хортицю. На острові залишилася частина радянських військ, що була відрізана від головного з'єднання. Вони вели постійний бій з фашистами, але сили були нерівними. З найвищих берегів німці вели обстріл міста. На допомогу нашим бійцям прийшли звичайні школярі, які об'єдналися у загін «Юні чапаєвці».

Одним з організаторів цього загону був мій прадід Володя. Хлопці дуже добре знали розташування острова, знали всі потайні ходи і плавні. На човнах вони перевозили до міста поранених і збирали потрібну нашим бійцям інформацію. Пізніше підлітки почали розводити вогнища, показуючи, куди треба стріляти артилеристам, подавали сигнали десантникам. Більшість хлопців загинула. Одним із перших загинув Володя Литяга. Коли він повертається після зустрічі з нашим командуванням з лівого берега (ще до того, як острів був відбитий), його захопили фашисти в полон. Він не здався, не зрадив, витримав всі тортури. Його знівечили так, що відзнати було неможливо. Тільки мама його відзнала по сорочці, яку сама шила.

Я часто замислювався, що примусило його зважитись на такий вчинок?...

Думаю, це відчуття любові до Батьківщини, сім'ї і просто дорогих людей. Саме воно заглушає в людині відчуття страху, болю, думки про смерть і штовхає на сміливі вчинки, при цьому не замислюючись про наслідки, які можуть трапитись.

Мешканці Хортицького району пам'ятають, як на берегах острова велися зйомки. Володю Литягу грав Олег де Рибас.

Квітень 2012

Я багато разів передивлявся цю кінострічку і кожного разу з хвилюванням, відчаем і гордістю думав про свого прадіда. Він відійшов у небуття ще хлопчиком, але люди пам'ятають його, його друзів, що загинули у боротьбі за свій дім, своє місто, свій острів Хортицю.

У 1968 році на Хортиці споруджено пам'ятник "Юним чапаєвцям". Відкрив його маршал авіації В. А. Судець та командуючий 12 армією генерал-лейтенант С. І. Данилов.

Присутня була і моя прабабуся - Горпина Григорівна Литяга. Багато горя випало на її долю. Поховала сина, чоловіка Олександра, що загинув під Москвою. Всі чули про подвиг 28 панфіловців. Одним із них був мій дідусь. Кожна людина сама вибирає для себе шлях у житті. Хтось усе життя ховається за чужі спини, а хтось зовсім іншої вдачі.

Присутня була і моя прабабуся - Горпина Григорівна Литяга. Багато горя випало на її долю. Поховала сина, чоловіка Олександра, що загинув під Москвою. Всі чули про подвиг 28 панфіловців. Одним із них був мій дідусь. Кожна людина сама вибирає для себе шлях у житті. Хтось усе життя ховається за чужі спини, а хтось зовсім іншої вдачі.

Багато часу пройшло після закінчення війни, а про подвиг моїх прадідів пам'ятають. І я пишаюся не тільки ними, що загинули у боротьбі з німецькими загарбниками, а й своїм батьком – Олександром Саліним. Мабуть, героїзм у нашій родині передається з генами. Мого батька назвали Олександром на честь діда – панфіловця. Він звичайна і в той же час незвичайна людина. Навчався у школі, профтехучилищі. Отримав професію електрогазозварювальника і працює на заводі "Запоріжсталь". Я завжди знов, що він чуйний, за першим покликом прийде на допомогу, але ніколи не міг собі уявити, що в наш мирний час батько, ризикуючи своїм життям, буде рятувати людину. За один день він став відомим не тільки у Запоріжжі, а й у всій Україні.

10 листопада 2005 року батько за сімейними обставинами раніше звільнився з роботи і з моїм старшим братом їхали машиною мостом Преображенського, через старе русло Дніпра. Вони побачили, як дівчина, що йшла мостом, вилізла на огорожу і кинулася у річку.

Людей було багато. Всі підбігли і дивилися вниз, але тільки мій тато кинувся у крижану воду рятувати дівчину. Речі знімав з себе на ходу. Він і досі не може збегнути, звідки взялися сили. Течія, крижана вода, непритомна дівчина і страх за життя. Мабуть, Вищі сили охороняли його.

Витягнувши дівчину з води, він сів у машину і приїхав додому. Коли бабуся спітала, чому мокрий у такий холод, він знехотя відповів, що довелося покупатися.

Братові наказав дома нікому нічого не говорити. Дуже боявся налякати маму і бабусю. Про його вчинок ми дізналися наступного дня, а він спокійно працював і не вважав, що його дії – подвиг у мирний час. Що примусило саме його зробити так? Я вважаю, що ніщо і ніхто не може людину примусити здійснювати геройчні вчинки. Мабуть, це внутрішній порив душі моого тата. Врятувати іншу людину, не пройти повз людське горе, подати руку допомоги. У момент серйозної небезпеки навряд чи є час міркувати довго.

У долі секунди, які у людини є на роздум, спрацьовує підсвідомість. А підсвідомість – це досвід попередніх поколінь, виховання, моральні принципи, за якими живе людина. От тому я і вважаю, що героїзм і здатність на високоморальні вчинки у нашій родині передається з покоління в покоління.

Я пишаюсь своїм батьком, який не байдужий до чужого горя і який нагороджений відзнакою МНС України «За отвагу в чрезвичайній ситуації» II ступеню.

Пишаюся своїми прадідами про яких пишуть книжки і статті в газетах, знімають

фільми і просто пам'ятають їх. Я намагаюся своїм життям бути гідним геройчних подвигів моїх прадідів та батька. І твердо вірю, що на моєму шляху обов'язково знайдеться місце якщо не подвигу, то високоморальному вчинку.

Творча робота Саліна Константина

Ксенофобія

(від грец. *ξένος* (ксенос), що означає «чужинець», «незнайомець», та *φόβος* (фобос), що означає «страх») — неоднозначний термін, що позначає певний стан людини, яке виявляється у нав'язливому страху стосовно чужинців чи просто чогось незнайомого, чужоземного або страх перед чужоземцями та ненависть до них. Вперше зустрічається у словнику Вебстера, що виданий у 1841 році у США. У словнику Вебстера ксенофобія - це «страх або ненависть

до незнайомців, чи іноземців, або до того, що дивно або чуже». Літературне значення слова означає, що ксенофоби - це люди, які не люблять усіх чужинців, їх «інакшість». Такі визначення показують, що головним об'єктом ксенофобії завжди були незнайомці або чужинці (*xenos* - сторонні, іноземці). Причини тут прості: історично так складалося, що поява чужинців, як правило, не віщувала нічого доброго. У гіршому випадку вони претендували на поля і пасовища, на майно, на дружин. У кращому випадку - впроваджувалися в суспільство, приносячи з собою зміни. Хороші чи погані, глобальні чи незначні - це інше питання, але чужинці були реальною загрозою сформованому способу життя.»

Форми й прояви

Розрізняють дві основні форми ксенофобії. Перша спрямована на групу всередині суспільства, що вважається чужою та шкідливою для суспільства, наприклад, нові іммігранти, біженці, трудові мігранти, євреї, цигани, гомосексуалісти. Об'єктом другої форми ксенофобії є головним чином культурні елементи, що вважаються чужими. Усі культури підпадають під чужоземний вплив, але культурна ксенофобія є часто вузько-направленою на певні прояви такого впливу, наприклад, поширення нетрадиційної для даної країни релігії.

Расизм у загальному випадку розглядають як форму ксенофобії. Ксенофобія передбачає наявність віри в те, що об'єкт ворожості є чужим.

З точки зору біосоціології, ксенофобія є суспільною проекцією інстинкту самозбереження певної національно-економічної формaciї.

Незначні прояви ксенофобії є цілком природними і нешкідливими для суспільства в цілому, але таке твердження багато хто ставить під сумнів.

В Україні

У незалежній Україні найнижчий рівень ксенофобії був у перші роки після проголошення незалежності, з середини 1990-х цей показник почав зростати і зараз рівень нетерпимості до іноземців та національних меншин є найвищий за останні 15 років. Найтолерантнішою групою в Україні є молодь — люди до 30 років

У незалежній Україні найнижчий рівень ксенофобії був у перші роки після проголошення незалежності, з середини 1990-х цей показник почав зростати і зараз рівень нетерпимості до іноземців та національних меншин є найвищий за останні 15 років. Найтолерантнішою групою в Україні є молодь — люди до 30 років

Квітень 2012

Мужність і біль Чорнобиля.

Не винен я, що все це сталося,
Що розкололась неба твердь,
Що в золотом покриту галузь
Ми атомну впустили смерть!

(Д.Павличко)

Чи знаєш ти, світе,
Як сиво ридас полин,
Як тяжко, як тужно
Моєму народу болить!

(Б. Олійник)

Чорних дат у людства є немало,
Кожна з них - це міна під прог
Найстрашніше, що усіх спіткало,
Вибух на Чорнобильській АЕС.

Двадцять шосте квітня –
День скорботи.
Зранку скромних квітів я знайду.
І на знак журливої турботи
До могил засмучених піду.

26 квітня 2012 року виповнилося 26 років з дня найстрашнішої за наслідками катастрофи минулого тисячоліття. Чотири букви – ЧАЕС – стали символом трагедії, яка доторкнулася до мільйонів людей, накрила їх крилом безжалісної радіації, перетворюючи свої жертви в безпомічних людей.

Цього дня в нашому центрі, відбулась відкрита виховна година, присвячена Чорнобильській трагедії. Учні 5-ї групи разом з класним керівником та майстром звернулись до тієї трагічної сторінки історії.

Квітень 2012

Вітаємо

з

Днем Народження!!!!!!

Баринова

Валентина

Василівна

23.04.

Неткаль

Ольга

Харитонівна

25.04.

Викладач, спеціаліст вищої
категорії,

педагогічне звання "Старший
викладач"

Викладач, спеціаліст вищої
категорії,

педагогічне звання
"Викладач-методист"

*Незабутніх вражень, щасливих подій,
Здійснення задумів, втілення мрій!
Хай прекрасним цвітом шлях життя рясніє,
Справді жуються завжди заповітні мрії.
Хай палають в серці почуття високі,
А доля дарує повні щастя роки.*

Дунаєвская Ренгевич

Олена

Вікторівна

21.04.

Майстер виробничого

навчання I категорії

Оксана

Василівна

17.04.

Викладач

спеціаліст II категорії

Квітень 2012

Гудіменко Надія Олександрівна
07.04.1994

Котлов Максим Вадимович
10.04.1995

Шляніна Альона Володимирівна
12.04.1995

Підлісний Євгеній Васильович
25.04.1995

Бубирь Данило Сергійович
19.04.1994

Писарєва Катерина Анатоліївна
15.04.1994

Єрмаков Ярослав Сергійович
02.04.1995

*Цей день має чарівне походження,
Бо сьогодні твоє день народження,*

Бажаю, щоб

Сонце тебе зігрівало,

Люди - усмішку тобі дарували,

Природа здоров'я тобі піднесла,

А пластівка щастя мішок принесла!

А ще романтики дружби, кохання!

Прийми же від мене усі ці вітання!

*Я знаю цей день чарівний, не звичайний,
Тож нині здійсняться всі побажання!!!*

Клеменчук Наталя Вікторівна
02.04.1995

Ільчук Микита Сергійович
02.04.1994

Літвінчук Аліна Валеріївна
04.04.1994

Жеребко Микита Сергійович
13.04.1994

Рудайчук Юрій Валентинович
22.04.1994

Шкільнюк Олександр Васильович
09.04.1994

Пазинич Денис Володимирович
29.04.1993

Березень
2012

Star-News № Comments

Дания

- Если при проезде автомобиля мимо конной повозки лошадь испугается, в соответствии с законом водитель должен съехать на обочину и остановиться. Если лошадь начнет сильно нервничать и ее придется успокаивать, по закону водитель должен накрыть машину чем-нибудь.
- Попытка побега из тюрьмы не считается преступлением, однако если беглеца поймают, ему придется досиживать в тюрьме свой срок.
- Нельзя заводить машину, если под ней кто-то есть.
- При движении фары автомобиля должны быть всегда включены, чтобы его можно было отличить от стоящих машин.
- При движении перед автомобилем должен идти человек, размахивающий флагом, чтобы предупредить конные повозки о приближении автомобиля.

Франция

- Запрещается сажать или парковать летающие тарелки в виноградниках на всей территории Франции.
- Для владельцев свиней противозаконным является называть поросенка "Наполеон".
- Спасатьтонущего человека противозаконно, поскольку это является вмешательством в его судьбу.

Випуск підготували

Самойлик Іння — головний редактор.

Христич Кристіна — заступник головного редактора.

Веселкова Анастасія — журналіст.

Жількін Микита — журналіст.

Седощенко Інна Петрівна — куратор учнівської газети.